ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Διεύθυνση: Σταδίου 51
(Β΄ όροφος – Γραφείο 10)
105 59 ΑΘΗΝΑ – 3214.871
Αριθμός Φύλλου 44
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1997

το Οινοχώρι

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ»

Ο Σύλλογός μας στην πρωτοπορία του αγώνα επί 37 χρόνια

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΗΚΕ

Στις 23/2/97 στο ξενοδοχείο «ΠΑΡΝΩΝ» πραγματοποιήθηκε η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου Οινοχωριτών. Σ' αυτή διαβάστηκε από τον πρόεδρο Γεώργιο Πουρνάρα η έκθεση πεπραγμένων του Δ.Σ. και η έκθεση των ελεγκτών και ακολούθως εγκρίθηκε παμψηφεί η διαχείριση των οικονομικών του Συλλόγου για το έτος 1996. Ακολούθησε μέσα σε εορταστική ατμόσφαιρα η κοπή της πίτας του Συλλόγου και τυχερός της χρονιάς που βρήκε το νόμισμα ήταν ο Παναγιώτης Δ. Παπαπαναγιώτου.

Η έκθεση των πεπραγμένων, εισαγωγικά, αναφέρει τα εξής:

«Ο Σύλλογός μας, σ' όλα τα χρόνια που πέρασαν, στάθηκε ο συνδετικός κρίκος των Οινοχωριτών και ο θερμός συμπαραστάτης στα προβλήματα του χωριού μας.

Ο,τι πραγματοποιήσε, μέχρι σήμερα, βασίστηκε στις θετικές πρωτοβουλίες της Διοίκησης και τη συμπαράσταση των μελών και των φίλων του χωριού μας. Οσα περισσότερα πρέπει και μπορεί να γίνουν απαιτούν τη συνέχιση των πρωτοβουλιών της Διοίκησης και τη συμπαράσταση όλων όσων αγαπούν το όμορφο χωριό μας.

Το έργο της Διοίκησης και του Συλλόγου πρέπει να κρίνεται, κάθε φορά, με βάση την αποστολή του και τα μέσα που διαθέτει. Η αποστολή του, κατά βάση, πολιτιστική και κοινωνική, κινείται μέσα στα περιθώρια που επιτρέπουν η μικρή μας Κοινότητα, ο μικρός αριθμός των μελών του και τα λίγα τακτικά οικονομικά έσοδα. Οι μικρές δυνατότητες αντιμετωπίστηκαν μέχρι σήμερα από τη μεγάλη αγάπη όλων μας για το όμορφο ορεινό χωριό μας. Με λίγα τα μέσα, αλλά με μεγάλη την αγάπη μας για το Οινοχώρι, μπορέσαμε να προσφέρουμε πολλά και να κρατήσουμε το χωριό μας μέσα στην πρωτοπορία των προοδευτικών κοινοτήτων του Νομού μας.

Οσα πραγματοποιήσαμε, μέχρι σήμερα, είναι πολλά. Οσα χρειαζονται να γίνουν ακόμα, είναι εξίσου πολλά. Ετσι και το έργο του Συλλόγου μας, που άρχισε εδώ και 37 χρόνια, συνεχίζεται και θα συνεχίζεται αύριο, μεθαύριο, όσο θα υπάρχουν Οινοχωρίτες, που θα ενδιαφέρονται για το χωριό μας.

Η εξέλιξη αυτη οριοθετεί και τη συνέχιση του έργου του Συλλόγου μας. Υπαγορεύει την παρουσία όλων των Οινοχωριτών, κάθε ηλι-

συν. στη σελ. 6

Αλλοτε, σ' αυτό εδώ το χώρο της Αγίας Λαύρας, στις 25 Μαρτίου 1821, οι Έλληνες ορκίστηκαν να θυσιαστούν για την ελευθερία της πατρίδας, τώρα οι εκδρομείς Οινοχωρίτες, στις 12-8-1996, «ορκίζονται» φωτογραφικά ότι περνούν πολύ ευχαριστημένοι....

Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ...

Η ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

«Κοντά στα ξερά καίγονται και τα χλωρά». Η παροιμία ταιριάζει απόλυτα στην περίπτωση της επιχειρούμενης **αναγκαστικής** συνένωσης των μικρών δήμων και κοινοτήτων. Κανείς δεν αρνείται πως υπάρχουν πολλές προβληματικές κοινότητες, που δεν μπορούν να λειτουργήσουν ικανοποιητικά και το χειρότερο να ανταποκριθούν στοιχειωδώς στις υποχρεώσεις τους απέναντι στους δημότες. Είναι αυτονόητο στις περιπτώσεις αυτές ότι η ένταξή τους, σε μεγαλύτερες μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης, να θεωρείται επιβεβλημένη και αναγκαία. Υπάρχουν όμως και **οι άλλες κοινότητες:** αυτές, που μπορεί μεν να είναι μικρές, ορεινές ή απομονωμένες αλλά **λειτουργούν** άψογα και τόσο ικανοποιητικά, που πραγματικά θα τις ζήλευαν και αυτοί ακόμα οι πολυπληθείς δήμοι, οι οποίοι στις περισσότερες περιπτώσεις, σαν βδέλλες απομυζούν οικονομικά τους δημότες και τον κρατικό κουρβανά, χωρίς μάλιστα να πετυχαίνουν και αξιόλογο έργο. Τώρα δε, με τις θρυλούμενες συνενώσεις ξανοίγεται μπροστά τους πεδίο λαμπρό, να καταβροχθίσουν ως πιράνχας τους μικρότερους δήμους ή κοινότητες, που θα είχαν την **ατυχία** να εντοπισθούν σ' αυτούς. Το **πρόβλημα,** μάλλον εκεί βρίσκεται στους μεγάλους Ο.Τ.Α. και όχι στους μικρούς. Και προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να εστιάσει την προσοχή της η Πολιτεία.

Οι δραστήριες αυτές μικρές κοινότητες, όσο μικρές κι αν είναι, πέρα από τους πολλούς λόγους που υπάρχουν για την ύπαρξή τους, πρέπει για έναν και μοναδικό **εθνικό λόγο** να εξαιρεθούν από το αναγκαστικό μέτρο της συνένωσης. Συγκεκριμένα, οι μικροί αυτοί ΟΤΑ, στη σημερινή εποχή που ζούμε, όπου όλα μεταβάλλονται ταχύτατα και επηρεάζονται από τις ξενόφερτες συνήθειες και ομολογουμένως αλλοτριώνεται σιγά-σιγά η ταυτότητα

συν. στη σελ. 6

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ

☛ Δημοπρατήθηκε επιτέλους στις 24/11/96 το έργο διαμόρφωσης και ανάπλασης της κεντρικής πλατείας του χωριού μας. Μειοδότρια υπήρξε η Κοινοπραξία **«ΚΟΝΤΟΣ - ΚΥΡΙΑΖΗΣ».** Ήδη οι εργασίες άρχισαν και εκτελούνται με γοργό ρυθμό, και εκτός απροόπτου θα έχουν περατωθεί πριν το καλοκαίρι. Το γεγονός ότι το έργο το επιβλέπει ο ίδιος ο προϊστάμενος της ΤΥΔΚ κ. **Πέτρος Καραμπελάς** και δύο ακόμα έμπειροι και ικανοί μηχανικοί οι κ.κ. **Σκουρλέτος** και **Κατσούλης** μάς γεμίζει αισιοδοξία ότι θα εκτελεστεί τούτο αριστοτεχνικά. Σ' αυτό φυσικά θα συμβάλει και η ικανότητα και εμπειρία του επιμελητή του έργου **Θεμιστοκλή Κόντου,** που θεωρείται βετεράνος στις κατασκευές αυτές.

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ

☛ Επίσης σε καλή πορεία βρίσκεται και η προσπάθεια κατασκευής του άλλου σημαντικού έργου υποδομής του ξενώνα του χωριού μας. Η εταιρία των ΒΩΞΙΤΩΝ περάτωσε την εκπόνηση της μελέτης και των αρχιτεκτονικών σχεδίων του κτιρίου. Εκτός απροόπτου πολύ σύντομα, σύμφωνα με την διαβεβαίωση του Γεν. Διευθυντή κ. **Αθ. Κεφάλα** προς την αρμόδια Επιτροπή της Κοινότητας. Ήδη η εταιρία προχώρησε με μηχανήματά της στην προκαταρκτική διαμόρφωση του οικοπέδου για το σκοπό αυτό.

ΕΡΓΑ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ

☛ Με πιστώσεις της Κοινότητας τοποθετήθηκαν θαυμάσια **κάγκελα** στο Αθλητικό Κέντρο, την Παιδική Χαρά και τον Κεφαλόβρυσο. Φτιάχτηκε **πεζόδρομος** από οικία Νικολάου μέχρι Κανιανίτη και τσιμενταύλακο από οικία Αγριτέλη μέχρι ρέμα. Επισκευάστηκε το υδραγωγείο της Κατέρως και καθαρίστηκαν τα δύο άλλα του Κεφαλόβρυσου και Σολιανίτη, καθώς και οι δεξαμενές ύδρευσης και άρδευσης. Τέλος οι Κοινοτικοί δρόμοι, τα τσιμενταύλακα και όλοι οι κοινόχρηστοι χώροι **ήταν πάντα καθαροί** και σκουπισμένοι με φροντίδα των Κοινοτικών συμβούλων ...όταν δεν υπήρχαν Αλβανοί.

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

– Ο Αθανάσιος Τσουλάνας, μόνιμος υπαξιωματικός της Αεροπορίας αρραβωνιάστηκε με την Νατάσα Παπαρρηγοπούλου από τη Δαμάστα Λαμίας.

Συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Η **Γιάννα** (κόρη Δ. Ρούλια) και ο **Γιάννης Μπακίδης**, απόχτησαν ένα χαριτωμένο αγοράκι.

– Η **Κατερίνα** (κόρη του προέδρου της Κοινότητας Τάκη Παπαναγιώτου) και ο **Αλέκος Διαμαντάρας** απόχτησαν ένα όμορφο κοριτσάκι.

– Η **Τατιάνα** και ο **Σπύρος Φωτιάδης** απόχτησαν ένα όμορφο κοριτσάκι.

– Η **Τζούλη** και ο **Σταύρος Ι. Παπαπαναγιώτου**, απόχτησαν ένα χαριτωμένο αγοράκι.

– Η **Έμμυ** και ο **Σταύρος Αθ. Παπαπαναγιώτου** απόχτησαν ένα χαριτωμένο αγοράκι.

– Η **Ντίνα** και ο **Ανδρέας Μουτζούρης**, απόχτησαν μια όμορφη κόρη (είναι το 5ο δισέγγονο του Δημητρίου Κοτσιμπού).

– Η **Αλίκη** (κόρη Γ. Ρούλια) και ο **Γιώργος Αδάμος** απόχτησαν μια όμορφη κορούλα.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα και να ευτυχήσουν στη ζωή τους.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

– Στις 28 Σεπτεμβρίου 1996, η **Πένη** και ο **Κώστας Π. Παπαπαναγιώτου** βάπτισαν την κόρη τους στην Κορησία Κέας (Τζια), που ονομάστηκε **«Αλίκη»**.

– Στις 8 Οκτωβρίου 1996, η **Μίντα** και ο **Θανάσης Π. Παπαπαναγιώτου**, βάπτισαν το γιο τους, στον Ιερό Ναό Αγίας Σκέπης Παπάγου, που ονομάστηκε **«Παναγιώτης»**.

Ευχόμαστε να ζήσουν χρόνια πολλά και να ευτυχήσουν στη ζωή τους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Ο **Παναγιώτης Δ. Τσατσαρώνης**, ετών 95.

– Η **Κωνσταντούλα Αθ. Ρούλια**, ετών 85, πέθανε στις 5-10-96.

– Η **Αγγελική Στ. Παπαπαναγιώτου**, ετών 93, πέθανε στις 13-2-97.

– Ο **Αλέκος Β. Σόλιας**, ετών 68, πέθανε στις 26-2-97.

– Ο **Παναγιώτης Γ. Ρούλιας**, ετών 78, πέθανε στις 7-3-97.

– Η **Πόπη Ι. Ζυγούρη**, πέθανε στις 11-3-97.

Συλλυπούμαστε τους οικείους τους.

ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

Η γιατρός **Αγγελική Αθ. Παπαπαναγιώτου**, τελείωσε την ειδίκευσή της στον τομέα της Μικροβιολογίας και ασκεί ήδη επιτυχώς το ιατρικό της επάγγελμα. Θερμά συγχαρητήρια και καλή επαγγελματική επιτυχία.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Η γιατρός **Ιωάννα Κ. Ρούλια**, τελείωσε την ετησια υποχρεωτική υπηρεσία της σε Αγροτικό Ιατρείο και ήδη επίκειται ο διορισμός της στο Νοσοκομείο Πατρών για την ειδίκευσή της στον Κλάδο της Παθολογίας-Πνευμονολογίας.

ΟΡΚΙΣΤΗΚΕ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ο **Αθανάσιος Σπ. Ρούλιας**, τελείωσε τις σπουδές του στην Στρατιωτική Ιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης και έδωσε τον όρκο του Ιπποκράτη. Θερμά συγχαρητήρια. Καλή σταδιοδρομία.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΙΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥ

Ο **Δημήτριος Ηλ. Κασβής**, τελείωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στο Πανεπιστήμιο του Essex της Αγγλίας και έλαβε Master για την επιστήμη των Computers. Συγχαρητήρια.

ΑΠΕΦΟΙΤΗΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΡΒΑΤ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Η **Βάλερυ Τσακίρη**, κόρη της Ζέτας Γ. Τσατσαρώνη, ευτύχησε να γίνει δεκτή, για μεταπτυχιακές σπουδές, στο Πανεπιστήμιο Χάρβατ. Μια αξιοκρατική επιλογή που στις διετείς μεταπτυχιακές της σπουδές δικαιώθηκε από τις άριστες σπουδαστικές επιδόσεις και τις διακρίσεις, που έτυχε από το Πανεπιστήμιο. Δύο χρόνια επιτυχών σπουδών που επισφραγίστηκαν με τη λήψη M.B.A. στον Οικονομικό Κλάδο.

Η εφημερίδα μας την συγχαίρει θερμά και εύχεται λαμπρές επιστημονικές επιδόσεις.

ΕΚΛΕΧΤΗΚΕ ΠΑΜΨΗΦΕΙ

Η Πρωτοδίκης **Αγγελική Παπαπαναγιώτου-Λέζα**, στις αρχαιρεσίες της «Ενώσεως Δικαστών Διοικητικών Δικαστηρίων» για την ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου εκλέχτηκε μεταξύ των πρώτων (δεύτερη κατά σειρά ψήφων). Συγχαρητήρια.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Οικονομικές ενισχύσεις, υπέρ των σκοπών του Συλλόγου, έδωσαν οι πιο κάτω, τους οποίους και ευχαριστούμε θερμότατα:

Χαράλαμπος Στοφόρος	20.000
Ασπασία Ζαχαροπούλου	5.000
Ι. Στ. Παπαπαναγιώτου	10.000
Αγγελική Λέζα	3.000
Αρχοντ. Παπαπαναγιώτου	6.000
Στ. Ι. Παπαπαναγιώτου	4.000
Ευθ. Απ. Ρούλιας	15.000
Γεώργιος Πουρνάρας	50.000
Παναγιού Παπαυγέρη	5.000
Κούλα Κ. Κασβή	5.000
Αθανάσιος Παπαυγέρης	15.000
Χρήστος Χαμηλός	3.000
Ιωάννης Ζυγούρης	20.000
Μανώλης Τσακίρης	10.000
Σπύρος Βλασσόπουλος	120.000
Αλέκος Υφαντής	5.000
Κώστας Απ. Ρούλιας	40.000
Πάνος Γ. Ρούλιας	15.000
Π.Κ. Παπαπαναγιώτου	30.000
Κων. Αναστασόπουλος	40.000
Σοφία Σούμπαση	20.000
Αθ. Θ. Παπαπαναγιώτου	4.000
Νικόλαος Απ. Ρούλιας	1.000
Θεμιστοκλής Κόντος	10.000
Ηλίας & Ντίνα Ρούλια	10.000
Π.Θ. Παπαπαναγιώτου	20.000

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Ομολογουμένως έγιναν σημαντικές προσπάθειες από την Εκκλησιαστική Επιτροπή και το Κοινοτικό Συμβούλιο για τον ευπρεπισμό του Νεκροταφείου του χωριού μας, παρά ταύτα όμως η σημερινή του εικόνα δεν μας τιμά και οπωσδήποτε δεν είναι εκείνη που απαιτεί ο οφειλόμενος, από όλους μας, σεβασμός προς τα προσφιλή μας πρόσωπα που βρίσκονται εκεί ενταφιασμένα. Ο αρμόδιος εκκλησιαστικός φορέας προκειμένου να δώσει ριζική λύση στο πρόβλημα αυτό, ανέλαβε την πρωτοβουλία να εκσυγχρονίσει γενικά το Νεκροταφείο με τη βοήθεια όλων των συγχωριανών. Τα έργα που θα γίνουν περιλαμβάνουν σε πρώτο στάδιο την ανακαίνιση του Οστεοφυλακίου, την αρχιτεκτονική διαμόρφωση του χώρου, την χωρομέτρηση και κατασκευή ετοίμων τάφων και σε δεύτερη φάση την αναγκαία επέκτασή του. Ήδη οι παρακάτω Οινοχωρίτες ανταποκρίθηκαν οικονομικά και κατέθεσαν για το σκοπό αυτό τον πρώτο όβολό τους:

Δήμος Σόλιας	5.000
Σταυρούλα Δ. Κασβή	5.000
Σπύρος Γαλάνης	5.000
Νίκος Αγριτέλης	5.000
Αλέκος Σόλιας	5.000
Ιωαν. Γ. Παπαπαναγιώτου	5.000
Δημήτριας Κοτσιμπός	5.000
Παύλος Κοτσιμπός	5.000
Ιωαν. Α. Κοτσιμπός	5.000
Αθαν. Πουρνάρας	5.000
Β. Ηλιόπουλος	5.000
Αθαν. Μαρτάκης	5.000
Κ. Καψαμπέλης	5.000
Χρήστος Χαμηλός	5.000
Δ. Τσατσαρώνης	5.000
Νίκος Σπύρου	5.000
Αλεξάν. Παπαπαναγιώτου	5.000
Ν. Αναγνωστόπουλος	5.000
Ηλ. Τζουβάρας	3.000
Περ. Αραβαντινός	1.000
Ιωαν. Π. Ρούλιας	1.000
Βασιλική Κασβή	3.000
Παναγιού Παπαυγέρη	1.000
Αικατερίνη Κοτσιμπού	2.000
Γεωργ. Παναγής	500
Βαγγελή Παπαπαναγιώτου	3.000

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΘΑΝΟΝΤΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

– **Κων. Αναστασόπουλος**, εις μνήμην Νίκου Καψαμπέλη 25.000 δρχ.

– **Παν. Κ. Παπαπαναγιώτου**, εις μνήμην της συζύγου του Αργυρούλας με τη συμπλήρωση 20 χρόνων από το θάνατό της 20.000 δρχ.

– **Νότα Κριαρά**, εις μνήμην των γονέων της Αθανασίου και Γιαννούλας 15.000 δρχ.

– **Βασιλική Βλάχου**, εις μνήμην του συζύγου της Γιάννη 10.000 δρχ.

– **Δημήτριος Απ. Ρούλιας**, εις μνήμην Κωνσταντούλας Αθ. Ρούλια 15.000 δρχ.

– **Αλεξάνδρα Αθ. Παπαπαναγιώτου**, εις μνήμην των γονέων της 10.000 δρχ.

– **Χρήστος Χαμηλός**, εις μνήμην Πάνου Γ. Ρούλια 5.000 δρχ.

– **Οικ. Γεωργίου Παρηγόρη**, εις μνήμην Αγγελικής Παπαπαναγιώτου 20.000 δρχ.

– **Οικ. Γεωργίου Πουρνάρα**, εις μνήμην Αγγελικής Παπαπαναγιώτου 15.000 δρχ.

– **Παν. Κ. Παπαπαναγιώτου**, εις μνήμην Αγγελικής Παπαπαναγιώτου 4.000 δρχ.

– **Παναγ. Κ. Παπαπαναγιώτου**, εις μνήμην Πόπης Ιω. Ζυγούρη 4.000 δρχ.

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

– **Αθανάσιος Ι. Ρούλιας**, εις μνήμην της γυναίκας του Κωνσταντούλας 40.000 δρχ.

– **Ιωάννης Δ. Κασβής**, εις μνήμην Κωνσταντούλας Ρούλια 10.000 δρχ.

– **Κώστας Απ. Ρούλιας**, εις μνήμην Κωνσταντούλας Ρούλια 10.000 δρχ.

– **Κώστας Απ. Ρούλιας**, εις μνήμην Κοινοτικού Συμβούλου Αλέκου Σόλια 5.000 δρχ.

– **Κώστας Απ. Ρούλιας**, εις μνήμην Αγγελικής Παπαπαναγιώτου 5.000 δρχ.

– **Νότα Κριαρά**, εις μνήμην γονέων της Αθανασίου και Γιαννούλας 5.000 δρχ.

ΣΤΕΡΝΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Η ΚΥΡΑ ΣΤΑΥΡΑΙΝΑ ΕΦΥΓΕ

Μια κυρά του χωριού μας, αρχοντική, περήφανη, ευγενική κι αγαπητή από όλους, επέστρεψε σήμερα βιαστικά εδώ, για να μείνει μόνιμα και αιώνια στο όμορφο χωριό μας.

Η κυρα-Σταύραινα, η θεια-Αγγέλω, έδωσε χθες, πρωί-πρωί την τελευταία άνιση μάχη με το Χάροντα και την έχασε.

Η θεία μοίρα, που δρομολογεί την παρουσία μας πάνω στη Γη, διάλεξε για σήμερα το δικό της ταξίδι στο χώρο της αιωνίας ανάπαυσης.

Σε μας που ζήσαμε κοντά της θα λείψουν το γλυκό της χαμόγελο, το λαμπρό της ήθος, η ζεστή ανθρωπιά, μια καρδιά πλούσια σε αισθήματα και δυνατή, που άντεξε παλληκαρίσια στις πολλές αντιξοότητες της ζωής της.

Μια γέρικη βελανιδιά, με σχεδόν έναν αιώνα ζωής, αγάπης και προσφοράς, γκρεμίστηκε χθες από τον άγριο βοριά της ζωής. Έπεσε η πανώρια βελανιδιά κι ο δροσερός της ίσκιος θα λείψει, για πάντα, από το χωριό μας.

Χάνουμε μια παρουσία που σκόρπαγε, με πλούσια την αγάπη, τον καλό λόγο σ' όλους τους συγχωριανούς και ζεστό το καλωσόρισμα στους περαστικούς από το χωριό μας.

Μια περήφανη αρχοντική κυρα, πούχασε πρόωρα άνδρα και αδέλφια κι έμεινε ο μεγάλος αγωνιστής και ο ακούραστος συμπαραστάτης στην οικογένεια, τους συγγενείς και τους συγχωριανούς μας.

Η ζωή της, ήταν μια λαμπρή πορεία αγώνα, δημιουργίας και προσφοράς, που τα δικά μου φτωχά λόγια δεν έχουν τη δύναμη να εξιστορήσουν.

Αυτή την ώρα της νεκρικής σιγής και των δακρύων, με συντριβή ψυχής και πολλή θλίψη, απευθύνω στην καλόκαρδη κυρά του χωριού μας τον τελευταίο χαιρετισμό από όσους αγάπησε και την αγάπησαν στη ζωή.

Η θλίψη είναι μεγάλη για όλους, αλλά πιο μεγάλη εκείνη των παιδιών της και η δική μου.

Παρηγοριά μας είναι ότι στο μεγάλο της επίγειο δρόμο έζησε με αξιοσύνη, ανθρωπιά και μεγάλη αγάπη για όλους.

Αιωνία σου η μνήμη θεια-Αγγέλω.

Η ιερή προγονική γη του χωριού μας, που την πότισες με πολύ ιδρώτα μόχθου και πολλά τα δάκρυα της χαράς και της λύπης, ας σε δεχτεί ανάλαφρα στο δροσερό της χώμα.

Θα σε θυμόμαστε για πάντα.

Καλό σου ταξίδι.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΠΑΝΟΣ Γ. ΡΟΥΛΙΑΣ

Στις 7 Μαρτίου πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Ζωγράφου ο Πάνος Γεωργ. Ρούλιας, εκλεκτό μέλος του Συλλόγου μας, συνταξιούχος δικαστικός υπάλληλος. Θερμός πατριώτης και συμπαραστάτης σε όλα τα προβλήματα του χωριού μας, ήταν αγαπητός στους συναδέλφους, φίλους και συγχωριανούς. Η σεμνή και αθόρυβη παρουσία του στον κοινωνικό και υπηρεσιακό τομέα, η καλοσύνη του και τα αγνά του αισθήματα, η εργατικότητά του και το άριστο ήθος του κυριαρχούσαν στη ζωή του.

Ήταν μια μεγάλη απώλεια για το χωριό μας.

Στη γυναίκα του και στο γιο του, το «ΟΙΝΟΧΩΡΙ» εκφράζει τη βαθιά συμπάθεια και τους συλλυπείται θερμά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΩ ΑΘ. ΡΟΥΛΙΑ

Στις 5 Οκτωβρίου 1996, πέθανε η **Κωνστάντω Αθ. Ρούλια**, σε ηλικία 85 χρόνων και ενταφιάστηκε στο Νεκροταφείο του χωριού μας. Ο ανιψιός της **Κώστας Ρούλιας** την κατευόδωσε στο αιώνιο ταξίδι της με τα ακόλουθα λίγα στερνά λόγια:

«Αρχόντισσα της Γκιώνας, θεια Κωνστάντω,

Πάλι σε μένα έλαχε ο κλήρος να κατευοδώσω και εσένα σήμερα στο αλαργινό σου ταξίδι, όπως, με πολλή θλίψη, έκανα πριν είκοσι χρόνια για τον μονάκριβο γιόκα σου τον Σπύρο, που και αυτός τότε αναπάντεχα και ξαφνικά βιάστηκε να φύγει τόσο νέος για τους γαλήνιους τόπους της αιωνιότητας. Έτσι και εσύ σήμερα, ησυχα και αθόρυβα, απροειδοποίητα μας φεύγεις για το μακρινό σου ταξίδι. Φεύγεις, αλλά εμείς νιώθουμε θλίψη και πόνο γιατί δεν θέλουμε να συνειδητοποιήσουμε ακόμα αυτό τον χωρισμό μας. Παρηγορούμαστε όμως, γιατί είμαστε σίγουροι, πως πρέπει να φεύγεις ευχαριστημένη από την πρόσκαιρη αυτή εδώ ζωή, αφού ο Θεός σε αξίωσε να φτιάξεις

μια μεγάλη λαμπρή οικογένεια με πολλά παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Υπήρξες υποδειγματική μάνα και σύζυγος. Ευτύχησες να ζήσεις 65 ολόκληρα χρόνια με το σύντροφό σου τον **Μπάρμπα Θανάση**. Χρόνια καλά και δύστυχα, αλλά πάντα αγαπημένοι. Σήμερα είμαστε όλοι εδώ, ο Μπαρμπα-Θανάσης, οι θυγατέρες σου, η νύφη σου, τα εγγόνια σου, οι συγγενείς, οι χωριανοί και οι γνωστοί σου για να σου πούμε το στερνό αντίο για το ταξίδι σου στους τόπους της αιωνιότητας, εκεί όπου σε περιμένουν τόσοι και τόσοι άλλοι δικοί σου άνθρωποι, όπως ο γιος σου ο Σπύρος, ο πατέρας σου, η μάνα σου, ο αδερφός σου ο Νίκος, τα ξαδέρφια σου ο Αποστόλης και η Γιαννίτσα. Καλό σου ταξίδι. Αιωνία σου η μνήμη».

ΠΟΠΗ ΙΩ. ΖΥΓΟΥΡΗ

Έφυγε από κοντά μας στις 11 Μαρτίου και κηδεύτηκε στα Νέα Λιοσια, η καθηγήτρια Πόπη Ζυγούρη, το γένος Κονδώρου, σύζυγος του Γιάννη Κ. Ζυγούρη, από το Σκλήθρο, πρώην Διευθυντού Οικονομικής Εφορίας.

Γεννημένη στα Γιάννενα, ήταν θησαυρός καλοσύνης, δραστήρια, γεμάτη ζωή, αφήνοντας με τον ξαφνικό θάνατό της δυσαναπλήρωτο κενό, σε όσους τη γνώρισαν, στους συγγενείς, στους συμπατριώτες, στους συνεργάτες της και στους κατοίκους των Νέων Λιοσίων. Πρωτοστατούσε σε κάθε εκδήλωση, ήταν συμπαραστάτης και βοηθός σε όποιον είχε ανάγκη, μετείχε στα κοινά και στα ενδιαφέροντα του Δήμου. Ήταν η πρώτη που πρότεινε και με εξαιρετικό πείσμα και ζήλο, κατόρθωσε να γίνει τελικά η μετονομασία των Νέων Λιοσίων σε «ΙΛΙΟΝ».

Ο θρήνος των συγγενών, φίλων, μαθητών και ολόκληρης της κοινωνίας των Ν. Λιοσίων για την απώλεια της αξέχαστης Πόπης, ήταν αβάσταχτος.

Στον απαρηγόρητο σύζυγό της Γιάννη Κ. Ζυγούρη το «ΟΙΝΟΧΩΡΙ» εκφράζει τα βαθύτατα συλλυπητήριά του και εύχεται ο χρόνος να απαλύνει τον αβάσταχτο πόνο του.

ΑΛΕΚΟΣ Β. ΣΟΛΙΑΣ

Στον καταξαστερο ουρανό φοβερός κεραυνός άστραψε και βροντηξε. Σείστηκαν οι βουνοκορφές και αντιβούισαν οι χαράδρες, με την είδηση του ξαφνικού θανάτου σου αξέχαστε **Αλέκο.** Η απωλειά σου κάθε μέρα που περνάει, γίνεται όλο και περισσότερο αισθητή. Για το χωριό δεν ήσουνα απλώς μια κάποια παρουσία. Ήσουνα δύναμη, τρόπος ζωής και δράσης. Και ξαφνικά όλα ΤΕΛΟΣ. Με θλίψη το Κοινοτικό Συμβούλιο διαπιστώνει πως το κενο που άφησες είναι δυσαναπλήρωτο. Υπήρξες ένας καλός χωριανός, ένας άριστος άνθρωπος. Θα μείνεις για πάντα ζωντανός στη μνήμη μας. Αιωνία σου η μνήμη.

Κ.Α.Ρ.

ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ

Την 2-6-96 ο Σύλλογος πραγματοποίησε εκδήλωση προγονικής μνήμης, για να τιμήσουμε τόσο τα θύματα του άγριου βομβαρδισμού του χωριού μας από τα γερμανικά αεροπλανα, όσο και τη μνήμη των προγόνων μας, που έζησαν στην ιερή γη του χωριού μας.

Η συμμετοχή των συγχωριανών μας ήταν μεγάλη. Η εκδήλωση περιέλαβε Θεία Λειτουργία και μνημόσυνο στον Ιερό Ναό της Αγίας Αικατερίνης και επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο των φονευθέντων, στην Πλατεία του χωριού μας.

Μια ξεχωριστή ημέρα μνήμης για όλους όσους πέρασαν υπερήφανοι από την αγια γη του χωριού μας και την πότισαν με δάκρυα χαράς και λύπης, αλλά και ιδρώτα πολύ, για να γίνει καρπερή και να θρέψει τις γενιές που πέρασαν κι άφησαν εμας να συνεχίσουμε, με τη σειρά μας και με ευγνωμοσύνη το έργο τους. Μια ημέρα μνήμης ιερή που έγινε θεσμός πλέον και από την οποία δεν πρέπει να λείπει κανείς.

το Οινοχώρι
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ
*
Ιδιοκτήτης – Εκδότης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ
Σταδίου 51 – Τηλ. 3214871
105 59 ΑΘΗΝΑ
*
Υπεύθυνος Συνταξεως
ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ
Χωματιανού 7 – Αθήνα
*
Εκτύπωση
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
Μ. & Γ. ΖΩΡΖΟΣ Ο.Ε.
Μεσολογγίου 10 & Μάνης
Αθήνα – Τηλ. 3301600

ΤΑΞΙ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΛΑ
0265-61324
ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΤΣΙΜΠΟΣ
ΟΙΝΟΧΩΡΙ

Μνήμες από το παρελθόν

Η ΒΑΪΑ ΤΩΝ ΓΑΜΠΡΩΝ

Του ΠΑΝ. Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Το 1932 έγιναν 4 γάμοι στο χωριό. Ήταν σημαντικό γεγονός που έγιναν τόσοι γάμοι σε 250 κατοίκους. Ο Θανάσης Ιω. Ρούλιας (Κοκαλοθανάσης) παντρεύτηκε την Κωνσταντούλα Λιμάζη, ο Κώστας Ιω. Αποστολόπουλος (Γεωργελοκώστας) παντρεύτηκε τη Θυμούλα Γ. Ρούλια (τους στεφάνωσα εγώ), ο Θανάσης Μιχ. Παπαναγιώτου (Μιχαλοθανάσης) παντρεύτηκε τη γειτόνισσά του Κατίνα Δ. Παπαυγέρη και ο Βασίλης Θεμ. Ρούλιας παντρεύτηκε τη Γιαννίτσα Κασβή. Χαρές και γλέντια στους γάμους, χοροί και τραγούδια και το Καναπίτικο κρασί βοηθούσε στο κέφι και στη χαρά.

Ήταν τότε έθιμο, τον επόμενο χρόνο του γάμου, οι γαμπροί της περασμένης χρονιάς να φέρνουν στην εκκλησία τα κλωνάρια της βάιας (δάφνης), που θα μοίραζε ο ιερέας του χωριού στους πιστούς, τη μεγάλη μέρα της Κυριακής των Βαΐων. Δέντρα βάιας (δάφνης) δεν είχαμε στο χωριό. Ένας μικρός θάμνος ήταν φυτρωμένος στο «Ψηλό Κοτρόνι» μέσα στον απόκρημνο βράχο, αλλά ήταν όχι μόνο σε δύσκολο μέρος μέσα στο βράχο αλλά και ελάχιστα μικρός για να επαρκέσει για τις ανάγκες του χωριού.

Έτσι οι γαμπροί έπρεπε να φέρουν βάια από άλλο μέρος. Τέτοια δέντρα φυτρωναν στον Γκούβελο, το βράχο που είναι ανατολικά της Παύλιανης και νότια του Κουμαριτσιού, ένα βράχο απόκρημνο, δύσκολο στην πρόσβαση, επικίνδυνο στην αναρρίχηση.

Ομως το έθιμο έπρεπε να τηρηθεί για το καλό των ζευγαριών, τη γονιμότητα και την οικογένεια.

Οι νιόγαμποι αντάμωσαν το προηγούμενο βράδυ κι αποφάσισαν να πανε για τη βάια. Ο καιρός δεν ήταν και τοσο καλός. Αρχές του Απρίλη και το χιόνι δεν είχε λιώσει ακόμα ψηλά στην Οίτη.

Ξημέρωνε το Σάββατο του Λαζάρου. Νύχτα το πρωί η παρέα αντάμωσε και ξεκίνησε. Το κρύο ήταν τσουχτερό. Ψιλόβρεχε. Ομως οι νιόγαμποι χαρούμενοι και τραγουδώντας δε λογάριαζαν το κρύο. Ήταν όλοι τους λεβέντες και έβραζε το αίμα τους. Ο Κοκαλοθανάσης 23 χρονών, ο Γεωργελοκώστας 22, ο Μιχαλοθανάσης 19 και ο Βασιλάκης 20. Δεν περπατούσαν. Πέταγαν από τη χαρά τους, για το σκοπο που πήγαιναν. Τι γαμπροί θα ήταν αν φοβόντουσαν το κρυο και τη βροχή!

Είχε φέξει καλά οταν πέρασαν στο Γαρδικάκι. Τα σκυλιά τους ασμίστηκαν και χάλασαν τον κόσμο με το αλύχτισμα. Προχώρησαν στο ποτάμι. Το διάβηκαν και πήραν τον κατήφορο για τον Γκούβελο.

Κανένας τους δεν ήξερε πού ήτανε οι Βάιες. Από τους προηγούμενους γαμπρούς είχαν μάθει μέσες-άκρες. Ο βράχος ήταν μπροστά τους, απόκρημνος, σκεπασμένος στα ριζα του απο πουρναρια, ρίκια και κουμαριες. Εφερναν γύρους, ανεβοκατεβαιναν, σκαρφαλωναν, έψαχναν και προσπαθούσαν να βρουν πού είναι οι θάμνοι. Η επιδρομή κάθε χρόνο των γαμπρών όλων των χωριών της περιοχής, είχε κατακόψει όσα φυτά ήταν στα ριζά του βραχου. Κι έμειναν οσα ήταν ψηλά, στις απόκρημνες πλευρες. Τέλος βρήκαν ό,τι ζητούσαν. Ο καιρός είχε χειροτερέψει. Πυκνή βροχή αρχισε να πέφτει. Οι αστραπές αυλάκωναν τον ουρανό και οι κεραυνοί ασταμάτητα χαλαγαν τον κόσμο. Σωστή κόλαση.

Στο βράχο άρχισαν να σκαρφαλώνουν ο Κοκαλοθανάσης και ο Γεωργελοκώστας. Τα χέρια και τα πόδια τους γλιστραγαν με κινδυνο να γκρεμοτσακιστούν πέφτοντας από το βραχο. Οπου εβρισκαν, έκοβαν τα κλωνάρια που έσπαζαν με ευκολία και τα 'ριχναν κάτω. Οι άλλοι μάζευαν τα κλωνάρια και τα έκαναν δεμάτια, δεμένα με τριχιά.

Το εργο αυτό τους πήρε αρκετές ώρες. Είχαν μουσκέψει ως το κόκαλο και η βροχή εξακολουθούσε. Οι πατατούκες και τα κοντοκάπια είχαν ποτίσει από το νερό της βροχής. Τέλος κατέβηκαν από το βράχο, έφτιαξαν τέσσερα δεμάτια, φορτώθηκε ο καθένας από ένα και πήραν το δρόμο της επιστροφής. Είχε πια μεσημεριάσει. Θεονήστικοι και ταλαιπωρημένοι πήραν τον ανήφορο. Με τη βροχή που επεφτε ήταν αδύνατο να βρουν και το μονοπατι της επιστροφής, μέσα στην κοσμοχαλασιά που γινόταν από τους κεραυνους και την καταρρακτώδη βροχή. Κοντανασαινοντας στον ανήφορο, φτάσανε στο ρέμα. Εδώ όμως τα πραγματα ήταν δύσκολα. Αυτό δεν ήταν ρέμα, δεν ήταν ποτάμι, παρά ένας ορμητικός αφρισμένος χείμαρρος που κατέβαινε από ψηλά, ξεχειλισμένος, παρασύροντας τα παντα. Ηταν αδύνατο να περάσουν το ρέμα. Γεφύρι δεν υπήρχε. Εψαξαν πάνω-κάτω να βρουν κάποιο πέρασμα για να περάσουν και στάθηκε αδύνατο. Η βροχή συνέχιζε. Όπως πήγαινε ο καιρός, ούτε την άλλη μέρα δε θα μπορούσαν να περάσουν.

Καθένας έλεγε τη γνώμη του. Τέλος, αποφάσισαν να ριψοκινδυνέψουν και να ρίξουν πρωτα τα δεμάτια με τη βάια απέναντι κι ύστερα να διαβούν κι αυτοί.

Εριξαν το πρώτο δέμα, το δεύτερο, το τρίτο. Το τέταρτο όμως δεν έφτασε απέναντι, έπεσε μέσα στο ρέμα και εξαφανίστηκε στα ορμητικά νερά της κατεβασιάς.

Τώρα επρεπε να διαβούν και οι ίδιοι. Πρώτος αποφάσισε να περασει ο Κοκαλοθανάσης, που ήταν και μεγαλύτερος. Δεμένος με την τριχιά, διάλεξε κάποιο μέρος, πιάστηκε από το κλωνάρι ενός πλάτανου, βούτηξε στο νερό και παλεύοντας με το αφρισμένο νερό πέρασε απέναντι. Οι άλλοι κρατούσαν την άλλη άκρη της τριχιάς για να μην τον πάρει η κατεβασια. Τα πράγματα ήταν τώρα ευκολότερα. Ενας-ένας πρώτα ο Βασιλάκης κι ύστερα ο Μιχαλοθανάσης, δεμένοι με την τριχιά, που την άλλη άκρη κράταγε ο Κοκαλοθανάσης, που είχε περασει πρώτος, πέρασαν στην αντίπερα όχθη και τελευταίος ο Γεωργελοκώστας με τον ίδιο τρόπο.

Εφτασε το δειλινό. Η στεναχώρια που έχασαν το ένα δέμα ήταν μεγάλη. Τόσος κόπος, τόσος κίνδυνος και να το πάρει το ρέμα!

Φορτώθηκαν τα τρία δεμάτια και πήραν το δρόμο του γυρισμού. Ο τέταρτος θα φορτωνόταν αργότερα. Η βροχή συνέχιζε. Τέτοια κακοκαιρία είχαν να δουν από το φθινόπωρο. Τώρα όμως στην επιστροφή ήταν χαρούμενοι. Γύριζαν φορτωμένοι με βάια, τη βάια των γαμπρών.

Δεν τους ένοιαζε που ήταν μούσκεμα ως το κόκαλο, νηστικοί και κουρασμένοι. Ηταν περήφανοι και ικανοποιημένοι γιατί μπόρεσαν να τηρήσουν το έθιμο της χρονιάς. Ολα θα πήγαιναν καλά τη χρονιά αυτή στην οικογένειά τους, στα κοπάδια, στη σοδειά, στα σπίτια τους, στο χωριό.

Εφτασαν στο χωριό σαν νύχτωσε. Οι δικοί τους είχαν ανησυχήσει που άργησαν τόσες ώρες.

Μπηκαν στον Ιερό Ναό της Αγίας Αικατερίνης. Απόθεσαν τα δεμάτια με τη βάια στο Δεσποτικό, προσκύνησαν τις εικόνες κι έφυγαν ξαλαφρωμένοι για τα σπίτια τους.

Αύριο ο παπάς θα μοίραζε τα κλωνάρια της βάιας στους χωριανούς, δίνοντας την ευχή του.

Και την ευλογία του στους γαμπρούς της χρονιάς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1997

Ο Σύλλογός μας προγραμματίζει για το έτος 1997 εκδηλώσεις που αναφέρονται σε τακτικές δραστηριότητες, αλλά και σε επετειακές χρονολογίες του χωριού μας και επιθυμεί αυτές να έχουν μια ιδιαίτερη εορταστική λαμπρότητα.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- **Θρησκευτική εκδήλωση για να γιορτάσουμε τα 100 χρόνια από το κτίσιμο του Ιερού Ναού της Αγίας Αικατερίνης, προστάτιδας του χωριού μας, του Συλλόγου και των απανταχού Οινοχωριτών.**
- **Πολιτιστική εκδήλωση για να γιορτάσουμε τα 70 χρόνια από τη μετονομασία του χωριού μας από «ΚΑΝΙΑΝΗ» σε «ΟΙΝΟΧΩΡΙ», μια επιλογή που ήταν θασισμένη στην ωραία εποχή της μεγάλης αμπελοκαλλιέργειας και παραγωγής του εκλεκτού κρασιού του χωριού μας.**
- **Εκδήλωση με τη συμπλήρωση 45 χρόνων από την ίδρυση της Κοινότητας Οινοχωρίου και την απόσπασή της από την Κοινότητα Αποστολιά, με αναφορά στις δραστηριότητες της Κοινότητας στο χρονικό αυτό διάστημα, την αναμόρφωση του χωριού, την πρόοδό του στον οικιστικό και συγκοινωνιακό τομέα και την εν γένει πολιτιστική ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό του.**

Οι παραπάνω εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν τον Αύγουστο 1997.

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- **«Ημέρα προγονικής μνήμης» για να τιμήσουμε τα θύματα του βομβαρδισμού του χωριού μας, αλλά και όλους τους προγόνους μας, που έζησαν από αιώνες στο όμορφο χωριό μας. Η εκδήλωση θα γίνει στις 8 Ιουνίου 1997.**
- **Ημερήσια εκδρομή των μονίμων κατοίκων του χωριού μας στην Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου. Η εκδρομή θα γίνει τον Αύγουστο.**
- **Θρησκευτική γιορτή στη μνήμη της Αγίας Αικατερίνης, που θα γίνει την Κυριακή 23 Νοεμβρίου 1997, με αρτοκλασία και δεξίωση στο Πολιτιστικό Κέντρο του χωριού μας.**
- **Συμμετοχή σε εγκαίνια έργων, που προγραμματίζει η Κοινότητα.**

Η υλοποίηση του παραπάνω προγράμματος θα γίνει με τη συνεργασία της Κοινότητας και της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Η Εφημερίδα μας αποτελεί το μέσο επικοινωνίας και ενημέρωσης και στέλνεται σ' όλους τους συγχωριανούς, τις Υπηρεσίες και Αρχές του Νομού μας και τους φίλους του χωριού μας σε πολλές εκατοντάδες φύλλα.

Από τις στήλες της προβάλλονται τα προβλήματα του χωριού μας και παρουσιάζονται ειδήσεις και γεγονότα που ενδιαφέρουν το χωριό και τους συγχωριανούς μας.

Η παρουσίαση των κοινωνικών θεμάτων των συγχωριανών και των φίλων απαιτεί την ενημέρωση της σύνταξης της Εφημερίδας.

Πρόβλημα για την Εφημερίδα μας αποτελεί το υψηλό κόστος έκδοσης και αποστολής, με βάση πάντοτε τις περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες του Συλλόγου. Τα περιορισμένα οικονομικά μέσα, μας αναγκάζουν να περιορίζουμε την έκδοσή της σε αραιά χρονικά διαστήματα.

«ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ» ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Η Ομοσπονδία των Πολιτιστικών Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, αποτελεί το κορυφαίο όργανο επικοινωνίας και συνεργασίας των Παρνασσιδέων της Αττικής και με τις πολλές και αξιόλογες πρωτοβουλίες της συμβάλλει στην παρουσίαση και αντιμετώπιση των πολλών πολιτιστικών και αναπτυξιακών προβλημάτων της αναπτυξιακά υστερούσας περιοχής μας.

Στη χρονιά που πέρασε (έτος 1996) οργάνωσε και υλοποίησε σειρά εκδηλώσεων αναζήτησης

Με πολλή επιτυχία πραγματοποιήθηκε στο Μαυρολιθάρι, στις 19 Αυγουστου 1996, το 4ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας και η ικανοποίηση των συνέδρων της φωτογραφίας είναι ολοφάνερη.

και προβολής της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής μας, οι κυριότερες των οποίων είναι οι κατωτέρω:

α) Εκδήλωση ιστορικής μνήμης με θέμα **«Θανάσης Διάκος, Σύμβολο του αγώνα της Εθνεγερσίας του 1821»** που πραγματοποιήθηκε την 28η Απριλίου στην αίθουσα «ΔΕΛΦΟΙ» του Μεγάρου της Ρούμελης.

β) Διήμερο Πολιτιστικό Συνέδριο στην όμορφη Κοινότητα Μαυρολιθαρίου με θέμα **«Αναζήτηση, καταγραφή, διαφύλαξη και αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς της Β.Α. Παρνασσίδας»**.

γ) Εκδήλωση ιστορικής αναδρομής στη Φωκίδα με θέμα **«Η Εκστρατεία του Ομέρ Βρυώνη στα Βλαχοχώρια, η μάχη της Ντρέμισσας 17η Μαΐου 1821»**.

Για το έτος 1997 προγραμματίζει:

α) Την πραγματοποίηση του 5ου Αναπτυξιακού Συνεδρίου της που θα γίνει στις 17-18 Αυγούστου στην **Κοινότητα Καστελλίων**.

β) Πολιτιστική εκδήλωση την 14η Μαΐου στην αίθουσα «ΔΕΛΦΟΙ» του Μεγάρου της Ρούμελης και ομιλητή τον κ. **Γιάννη Τσέλιο**, φιλόλογο - ιστορικό ερευνητή με θέμα **«Η πολιτιστική και ιστορική κληρονομιά της Β.Δ. Παρνασσίδας μέσα από το μύθο, τα αρχαιολογικά, ιστορικά και θρησκευτικά μνημεία και ευρήματα»**.

γ) Διάφορες άλλες πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις για την επικοινωνία των απανταχού συμπατριωτών μας και τη συνδρομή τους στα τρέχοντα προβλήματα της περιοχής μας.

Η Ελεγχόμενη Κυνηγετική Περιοχή θα λειτουργήσει από το προσεχές έτος 1998

Πληροφορούμαστε από την πιο έγκυρη πηγή της Περιφερειακής Διευθύνσεως Φωκίδας, τον Διευθυντή Δασών κ. **Κων. Καλύβα,** ότι η μελέτη ίδρυσης της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής υλοποιείται με κανονικούς ρυθμούς και μέσα στα όρια του χρονοδιαγράμματος που έχει τεθεί. Για το έτος 1996, δαπανήθηκε από το Ταμείο Θήρας του Υπουργείο Γεωργίας, ποσό 44.000.000 δρχ. εκ των οποίων το 50% για έργα υποδομής (εγκατάσταση δύο λυομένων οικημάτων - φυλακίων εισόδων, κατασκευή και τοποθέτηση πινακίδων, διάνοιξη 2,5 χλμ. και βελτίωση 3,5 χλμ. δασικών δρόμων κλπ.). Τα έργα βέβαια θα συνεχιστούν με ταχύτερο ρυθμό κατά το παρόν έτος.

Ο προγραμματισμένος στόχος είναι να λειτουργήσει η Ε.Κ.Π. από το φθινόπωρο του έτους 1998 και είναι σίγουρο ότι το χρονοδιάγραμμα θα τηρηθεί, αφού θεωρείται βέβαιο πως μέχρι τότε θα έχουν ολοκληρωθεί όλα τα απαραίτητα, για την αρχική λειτουργία έργα.

Σε εκδήλωση της ΟΣΒΑΠ
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΜΑΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΝΤΡΕΜΙΣΣΑΣ

Στις 30 Οκτωβρίου 1996, η Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας μαζί με την αδελφότητα Πανουριωτών, οργάνωσε εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, με θέμα «Η εκστρατεία του Ομέρ Βρυώνη στα Βλαχοχώρια. Η μάχη της Ντρέμισσας 17 Μαΐου 1821» με ομιλητή τον καθηγητή κ. Πάνο Γ. Μαυριά. Τον ομιλητή παρουσίασε ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου μας κ. Παναγ. Κ. Παπαναγιώτου. Ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Γεώργιος Πουρνάρας, προλόγισε την εκδήλωση και αναφέρθηκε στην προσφορά της περιοχής μας στους εθνικούς αγώνες.

Ο ομιλητής, ιστορικός ερευνητής, με στοιχεία και γλαφυρότητα ανέπτυξε το θέμα και τη σημασία της μάχης αυτής που έκρινε τον αγώνα στη Φωκίδα, ύστερα από τη μάχη του Χανίου της Γραβιάς και ανάγκασε τον Ομέρ Βρυώνη, ύστερα από την πανωλεθρία που υπέστη, να ματαιώσει την προέλασή του προς τα Σάλωνα και από εκεί να διαβεί στην Πελοπόννησο (Τριπολιτσά) για να πνίξει την Επανάσταση κι έτσι η Φωκίδα έμεινε ελεύθερη. Κατά τον ομιλητή η μάχη αυτή έκρινε την πορεία του αγώνα, της επανάστασης του 1821.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Με θρησκευτική κατάνυξη γιορτάσαμε και το 1996 την Ιερή μνήμη της προστάτιδας του χωριού μας Αγίας Αικατερίνης. Η γιορτή του Συλλόγου έγινε την Κυριακή, 24-11-96, με τη συμμετοχή πλήθους κόσμου και την καθιερωμένη αρτοκλασία. Μια γιορτή ευχαριστιών και παρακλήσεων για να μείνει ο τόπος μας τόπος ζωής, χαράς και δημιουργίας.

Τη θρησκευτική γιορτή της Αγίας Αικατερίνης ακολούθησε ωραία δεξίωση όλων των κατοίκων στο Πολιτιστικό Κέντρο του χωριού μας. Προσφορά του Συλλόγου και της Κοινότητας. Μια νέα πρωτοβουλία, που έφερε όλους τους Οινοχωρίτες στην ωραία και ζεστή ατμόσφαιρα του Πολιτιστικού μας Κέντρου και έδωσε την ευκαιρία σε όλους να θυμηθούν τις παλιές καλές ημέρες αγάπης και αγαστής συνεργασίας των απανταχού Οινοχωριτών. Η ευρύτερη, χρόνο με το χρόνο, συμμετοχή των κατοίκων μας επιτρέπει τη σχεδίαση μιας πιο οργανωμένης θρησκευτικής και ψυχαγωγικής εκδήλωσης τη μέρα αυτή.

Τα εν δήμω

☛ Στο Πολιτιστικό Κέντρο, την ημέρα των Θεοφανείων, κόπηκε η πίτα της Κοινότητας με τη συμμετοχή όλων των συγχωριανών. Το τυχερό νόμισμα έπεσε στη **Βασιλική Δ. Κασβή.** Επακολούθησε τρικούβερτο γλέντι με τραγούδια, χορούς και το παραδοσιακό τουφεκίδι...

☛ Πολλά δέντρα στολίστηκαν στο χωριό τις μέρες των Χριστουγέννων. Τα πιο εντυπωσιακά ήταν της πλατείας και της παιδικής χαράς, που στολίστηκαν με μέριμνα της Κοινότητας.

☛ **Επιδρομή... αγριοχοίρων** έχουμε σ' όλους σχεδόν τους κήπους του χωριού μας, που φέτος μάλλον δεν θέλουν σκάψιμο, γιατί το έργο αυτό το ανέλαβαν τα ...αγριογούρουνα.

☛ Το **Δασαρχείο,** στο σταυροδρόμι των δημοσίων δρόμων κοντά στον «Πύργο» τοποθέτησε ένα καλαίσθητο ξύλινο **περίπτερο** για τις ανάγκες ελέγχου της Κυνηγετικής Περιοχής, η οποία όμως προβλέπεται να λειτουργήσει από το Φθινόπωρο 1998.

☛ Αν και τα χιόνια φέτος ήταν λιγοστά, οι Οινοχωρίτες πέρασαν τον πιο παγωμένο χειμώνα. Αιτία, η **ανεπάρκεια καυσοξύλων** που χορήγησε η δασική υπηρεσία, λόγω μη βατότητας των δασικών δρόμων από τις πρόωρες βροχοπτώσεις.

☛ Ο Κοινοτικός Σύμβουλος **Ν. Αγριτέλης** παραιτήθηκε και τη θέση του κατέλαβε ο **Αναστάσιος Κάγκωσης.** Ο εκλιπών σύμβουλος **Αλ. Σόλιας,** αναπληρώθηκε από τον επιλαχόντα **Ν. Αναγνωστόπουλο.**

☛ Στον κήπο της Ευαγγελίας Παπαπαναγιώτου, βρέθηκε **άσκαστη βόμβα** μεγάλης ισχύος, που είχε ριχτεί στις 6-6-1943 κατά τον φοβερό βομβαρδισμό του χωριού μας από τα γερμανικά στούκας. Την παρέλαβαν πυροτεχνουργοί του Στρατού.

☛ Το χωριό μας απέκτησε φέτος ακόμα μια ωραία οικοδομή, της οικογένειας **Βασίλη Τζιβάρα,** συνταξιούχου του ΟΣΕ.

☛ Το Πολιτιστικό Κέντρο, ελαιοχρωματίστηκε μέσα και έξω, με έξοδα της Κοινότητας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οικόπεδο μέσα στον οικισμο του χωριού μας, κατάλληλο για ανοικοδόμηση οικίας. **Πληροφορίες:** στον κ. Κώστα Ρούλια, τηλ. 8820534 και 3214871.

Στα Καλάβρυτα, Αγία Λαύρα και Μέγα Σπήλαιο

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ

Στις 8 Αυγούστου 1996 πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη πια από πολλά χρόνια, εκδρομή των κατοίκων του χωριού.

Με ένα διώροφο πούλμαν και συμπληρωμένες όλες τις θέσεις ξεκινήσαμε πολύ πρωί από το χωριό με προορισμό τα Καλάβρυτα, το Μέγα Σπήλαιο και την Αγία Λαύρα. Με την καθυστέρηση λίγης ώρας χάσαμε το φερυ-μπωτ στον Αγιο Νικόλαο για να περάσουμε στο Αίγιο. Έτσι το δρομολόγιό μας άλλαξε και για να μη χάνουμε χρόνο, περάσαμε στη Ναύπακτο, Ρίο-Αντίρριο για να φτάσουμε στο Διακοφτό.

Η διαδρομή στο ανέβασμα για τα Καλάβρυτα ήταν ονειρική. Η περιοχή του Βουραϊκού ήταν μαγευτική. Και δίπλα μας ανέβαινε και ο οδοντωτός σιδηρόδρομος περνώντας από γέφυρες και τούνελ.

Η επίσκεψή μας στην Αγία Λαύρα ήταν συγκλονιστική. Ρίγη συγκίνησης δόνησαν την ψυχή μας, στη σκέψη ότι εκεί στο μοναστήρι αυτό ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε τη σημαία της Επανάστασης του 1821 και στον πλάτανο που είναι στον αυλόγυρο της εκκλησιάς, ευλόγησε τα γονατιστά παλληκάρια που θυσιάστηκαν στη συνέχεια στον αγώνα για την απελευθέρωση του Έθνους.

Πατώντας στις μύτες των ποδιών και με άκρα σιωπή μπήκαμε στο Μουσείο και θαυμάσαμε τα εκθέματα, τους χρυσοποίκιλτους σταυρούς και τα Ευαγγέλια, τα ιερά άμφια, τις μίτρες και τις ποιμαντορικές ράβδους, τα μπαρουτοκαπνισμένα όπλα και πάνω απ' όλα το ιερό λάβαρο της Επανάστασης.

Γεμάτοι συγκίνηση φύγαμε από τον ιερό τόπο της Αγίας Λαύρας κι επισκεφτήκαμε στη συνέχεια το Μοναστήρι του Μέγα Σπηλαίου. Μνημείο και στερέωμα της Ορθοδοξίας. Το μοναστήρι μας χάρισε άπειρη συγκίνηση με τη μεγαλοπρέπειά του, το ναό του με τα χιλιάδες καντήλια και τις εικόνες, την εικόνα της Παναγίας που κατά την παράδοση είναι έργο του Ευαγγελιστή Λουκά, καμωμένη από κερί και μαστίχα, το μέρος που βρέθηκε η εικόνα αυτή, τα κελιά του μοναστηριού, τις αποθήκες και τους ταπεινούς καλογήρους. Δε χορταίναμε τι να πρωτοθαυμάσουμε.

Γεμάτοι θρησκευτική κατάνυξη και θαυμασμό για όσα είδαμε, φύγαμε για τα μαρτυρικά Καλάβρυτα.

Εδώ η συγκίνηση ήταν αλλιώτικη. Στην ανάμνηση της θλιβερής μέρας, που οι Γερμανοί πυρπόλησαν την πόλη και σκότωσαν όλους τους άντρες η ψυχή μας ράγισε. Μας θύμισε το κάψιμο του χωριού μας από τους Ιταλούς και τους Γερμανούς. Έτσι γεμάτοι πόνο ανεβήκαμε στον Τύμβο των Ηρώων – στο χωράφι του Κατή, όπως το έλεγαν – για τα προσκυνήσουμε τους τάφους των αθώων θυμάτων. Το κλάμα μας ήταν βουβό και η ευγνωμοσύνη μας για όλους όσους θυσιάστηκαν, για την ελευθερία και το γένος ήταν απέραντη.

Οι εκδρομείς Οινοχωρίτες με σκυθρωπά πρόσωπα, στέκουν μπροστά στον τύμβο των 1500 Καλαβρυτινών, που εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς στην περίοδο της Κατοχής.

Κατεβήκαμε στα Καλάβρυτα, που ξαναχτίστηκαν μετά την καταστροφή και σήμερα αποτελούν μια ζωντανή κυψέλη στην περιοχή. Ένα γεύμα χορταστικό και λίγο ντόπιο κρασί μας ξεκούρασαν ως που να πάρουμε το δρόμο της επιστροφής για το χωριό.

Τώρα έπρεπε να προλάβουμε το φέρυ-μπωτ στο Αίγιο. Περάσαμε απέναντι στον Άγιο Νικόλαο, στα τόπια μας και αργά το βράδυ γυρίσαμε στο χωριό ευχαριστημένοι, κουρασμένοι και πολλοί ζαλισμένοι από τις πολλές στροφές της διαδρομής – ιδιαίτερα όσοι ήταν στον πάνω όροφο του πούλμαν.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι η δαπάνη του πούλμαν ήταν προσφορά του Προέδρου της Κοινότητας κ. Παν. Αθ. Παπαναγιώτου, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά.

ΩΣ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ Η ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο Σύλλογος και η Κοινότητά μας δεχθήκαν μεγαλο πλήγμα από την κοπή του Ιερού Δασους, την κατεδαφιση του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου και την εξαφάνιση του Ιερού και Ιστορικού Ομωνύμου λόφου απο την Α.Ε. «ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ».

Ο Σύλλογος έκανε όλες τις ενέργειες, πλησιον των Αρχών, για την αποτροπή των καταστροφών, αλλά η δύναμη της Εταιρείας τις αγνόησε και προχώρησε στο σχεδιασμό της. Μετά τις αποτρόπαιες καταστροφές ζητήσαμε τη δίωξη καθε υπευθύνου και η υπόθεση εκκρεμεί στη Δικαιοσύνη.

Το ουσιαστικό όμως μέρος ανήκει στην **Εκκλησιαστική Επιτροπή** και την **Κοινότητα**, ως πλέον **αρμόδια όργανα**, που αναζητούν τις δυνατές λύσεις μετά τα τετελεσμενα γεγονότα.

Ο Σύλλογός μας θ' ακολουθήσει τις ενέργειες και αποφασεις της Κοινότητας και της Εκκλησιαστικής Επιτροπής και **θα παρακολουθεί τις εξελίξεις.**

Μια δυσμενής τοπική εξέλιξη, η οποία εντάσσεται στις καταστροφικές παρεμβάσεις, που εκτείνονται σ' όλο το βωξιτοφόρο χώρο του Νομού Φωκίδας, με την εγκριση της Πολιτείας και θυματα εδαφικές περιοχές πολλών Κοινοτήτων της περιοχής μας.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Στενή και δημιουργική υπήρξε η συνεργασία του Συλλόγου μας με το Κοινοτικό Συμβούλιο και την Εκκλησιαστική Επιτροπή. **Η συνεργασία αυτή αποτελεί την καλλίτερη δύναμη** για την προώθηση των θεματων του χωριών μας και γι' αυτο ο Σύλλογος μας θα επιδιώκει πάντοτε τη συνέχιση της αρμονικής αυτής συνεργασίας.

Η ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

συν. από τη σελ. 1

του Ελληνα στα αστικά ιδίως κέντρα, είναι οι **μόνες κοινωνικές εστίες,** που πεισματικά αντιστέκονται στην ξενόφερτη αυτή επέλαση και με κάθε τρόπο προσπαθούν να διατηρησουν γνήσια την εθνική μας συνειδηση και να διαφυλάξουν ατόφιο τον **«ανάδελφο»** χαρακτήρα του Ελληνα. Και αν ακόμα δεν υπηρχαν αυτά τα **ικανά** αυτοδιοικούμενα μικρά χωριά, θα έπρεπε το κράτος, για τους λόγους που αναφέραμε, να τα **δημιουργήσει** και με κάθε θυσία να τα ενισχύσει οικονομικά και διοικητικά ώστε να υπάρχουν στο **διηνεκές.** Τρανό παράδειγμα, για τη χρησιμότητά τους, αποτελούν οι μικροί ελληνικοί οικισμοί της Σικελίας, που διατηρούν εδώ και 3.000 χρόνια τη ράτσα των Ελλήνων.

Πιστεύουμε ότι η επιχειρούμενη δημιουργία πολυπληθών δήμων θα φέρει ακριβώς το **αντίθετο** από το προσδοκώμενο αποτελεσμα. Αντί να ενδυναμώσει τα μικρα χωριά θα τα αφανίσει. Χωριά που αναγεννήθηκαν μέσα από τα αποκαΐδια των πολεμων και συμφορών, χάρη στην αγάπη των κατοίκων για την γενέτειρά τους, σε λίγο κινδυνεύουν να μην υπάρχουν. Ποια άλλη χρεία έχουμε για την αποτυχία του θεσμού της αναγκαστικής συνένωσης των κοινοτήτων, όταν μας προειδοποιεί περί αυτού, **η «κουρελού» των Συμβουλίων Περιοχής,** όπου επικρατεί **ο νομος της ζούγκλας;**

Εμείς παντως, το χωριό μας το **Οινοχώρι,** θέλουμε να παραμείνει **ανεξάρτητη Κοινότητα** γιατί έχουμε τη δύναμη και τη θέληση να προχωρούμε μόνοι μας μπροστά. Αν όμως τύχει η μοίρα μας να στερηθούμε το δικαίωμά μας αυτό, τότε θα πρέπει να συνενωθούμε **ΜΟΝΟ** με τις δυο άλλες γειτονικές ορεινές κοινότητες, την **Καλοσκοπη** και τον **Σκληθρο,** με τις οποίες έχουμε τα ίδια κοινωνικά, οικονομικά και εδαφικά γνωρίσματα και διαφέροντα.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΠ. ΡΟΥΛΙΑΣ
Αντιπρόεδρος Κοινότητας

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΣΤΗΚΕ

συν. από τη σελ. 1

κίας, στη δυναμη του Συλλόγου και κυρίως των νέων είναι πολύτιμη προυπόθεση για να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε τη συνέχιση του έργου του, με επιτυχία.

Οι εξελίξεις στις ορεινές Κοινοτητες, καθε μερα που περνά, κάνουν αποφασιστικότερη και απαραίτητη την προσφορά έργου από τους τοπικούς Συλλόγους. Οι ορεινές Κοινότητες και η δική μας μετατρεπονται, σιγα-σιγά, σε ορεινά θέρετρα, χωρίς πολλές άλλες οικονομικές και παραγωγικές δραστηριοτητες. Αυτή είναι σήμερα η πραγματικότητα, χωρίς να μπορούμε να προδικάσουμε το μελλον. Η ενοποίηση των μικρών Κοινοτήτων, προαιρετική ή υποχρεωτική, είναι κάτι που, όπως φαινεται, θα αντιμετωπίσουμε σύντομα. Ετσι, η δυναμική παρουσία και το έργο του Συλλόγου είναι αποφασιστικοί παραγοντες για την τύχη του χωριού μας.

Οι λίγες αυτές διαπιστώσεις και παρατηρησεις αποτελούν τον προβληματισμό της Διοίκησης και τον οδηγό στο έργο και τις αποφάσεις της».